

קודם מים אחרונים יאמר על נהרות בכל

א על נהרות | בכל שם ישבנו גם בכינו בוכרנו את ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו בנרותינו: ג כי שם שאלנו שובנו דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד אידך נשיר את שיר יהוה על ארמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים תשפח מיני: ו תדבק לשוני | לחפי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד פה: ח בת בכל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי שיאחו ונפץ את עוללך אלהסלע:

למנצח בניגונת מזמור שיר (ע' 30). אברכה וגו'.

ואם הוא יום שאין אומרים בו תחנון יאמר זה:

א שיר המעלות בשוב יהוה את שבת ציון היינו כחלמים: ב אז יפלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה לעשות עם אלה: ג הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים: ד שובה יהוה את שבתנו פאפיקים בנגב: ה הזרעים בדמעה ברנה יקצרו: ו הלוך ילך | ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתיו:

א לבני קרח מזמור שיר יסודתו בחררי קדש: ב אהב יהוה שערי ציון מכל משפנות יעקב: ג נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה: ד אזכיר | רהב ובכל לודעי הנה פלשת וצור עם כוש זה ילד שם: ה ולציון יאמר איש ואיש ילד פה והוא יבוננה עליון: ו יהוה יספר בכתוב עמים זה ילד שם סלה: ז ושרים כחללים כל מעיני בך:

אברכה את יהוה בכל עת תמיד תהלתו בפני: סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור ביה פלה אדם: תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו | נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

קודם מים אחרונים יאמר פסוק זה:

ז' | חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל:

תו"א (א) תהלים קלו: (ב) שם קכו: (ג) שם פז: (ד) שם לד: (ה) קהלת יב יג: (ו) תהלים קמה כא: (ז) שם קטו יח: (ח) איוב כ כט:

ואחר מים אחרונים יאמר פסוק זה:

וַיְדַבֵּר אֱלֹהֵינוּ הַשְּׁלֵחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה:

אם מברכים בזימון אומר המברך:

הב לן ונברכה:

(או בל"א רבותי מיר וועלין בענטשין):

יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם:	ועונין המסובין
בְּשֵׁוֹת מְרַנֵּן וְרַבֵּנֵן וְרַבּוֹתֵי נְבִרָה שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלוֹ:	המברך אומר
בְּרוּךְ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלוֹ וְכָטוּבוֹ תְּיִינּוּ:	ועונין המסובין
בְּרוּךְ וּמְבָרֵךְ שְׁמוֹ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:	ומי שלא אכל עמהם עונה
(בְּשֵׁוֹת מְרַנֵּן וְרַבֵּנֵן וְרַבּוֹתֵי) נְבִרָה אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלוֹ:	ואם הם עשרה אומר המברך
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלוֹ וְכָטוּבוֹ תְּיִינּוּ:	ועונין המסובין
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ וּמְבָרֵךְ שְׁמוֹ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:	ומי שלא אכל עונה

בסעודת נשואין אומר המברך

(בְּשֵׁוֹת מְרַנֵּן וְרַבֵּנֵן וְרַבּוֹתֵי) נְבִרָה אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֵנוּ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלוֹ:

ועונין המסובין

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁהַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֵנוּ שְׂאֵבְלָנוּ מִשְׁלוֹ וְכָטוּבוֹ תְּיִינּוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם הַזֶּה אֶת־
הָעוֹלָם כֵּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחָסֵד וּבְרַחֲמִים הוּא־
נוֹתֵן לָחֵם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: וְכָטוּבוֹ
הַגָּדוֹל עִמָּנוּ תָּמִיד לֹא־חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחֲסֵר־לָנוּ מְזוֹן
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא אֵל זָן
וּמְפָרֵנִס לְכָל וּמַטִּיב לְכָל וּמַכִּיֵּן מְזוֹן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו
אֲשֶׁר בָּרָא כְּאֹמֹר פְּוֹתַח אֶת־יְדֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי
רְצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַזֶּה אֶת־הַכֹּל:

גְּוֹרָה לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שְׁהַנְחִלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה
וְרַחֲבָה וְעַל שְׁהוֹצֵאתָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים וְעַל־בְּרִיתְךָ שְׁחַתְמָת בְּבִשְׂרָנוּ וְעַל
תּוֹרָתְךָ שְׁלַמְדָתָנוּ וְעַל חֻקֶּיךָ שְׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד

תר"א א) יחזקאל מא כב: ב) תהלים קמה טז:

שְׂחַוְנִנְתָּנוּ וְעַל אֲכִילַת מִזֵּון שְׂאֵתָהּ זֶן וּמְפָרְנָם אוֹתָנוּ תְּמִיד בְּכָל יוֹם וּבְכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה:

בחנוכה ובפורים אומרים כאן ועל הנסים ואם שכח אזי כשיגיע אצל הרחמן יאמר הרחמן הוא יעשה לנו נסים כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו':

וְעַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת שְׁעֵשִׂית לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה:

לפורים

בְּיָמֵי מְרַדְּכֵי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּירָה בְּשַׁעֲמֹד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע בְּקָשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגֹּ וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים מִנְּעַר וְעַד־זָקֵן טַף וְנָשִׁים בַּיּוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־עָשָׂר הוּא הַדָּשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לְבוֹז וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרָתָה אֶת־עַצְמוֹתָ וּקְלַקְלַתָּ אֶת־מַחְשַׁבְתּוֹ וְהַשְׁבֹּתָ לֹא גְמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאַתָּה בְּנִי עַל הַעֵץ:

לחנוכה

בְּיָמֵי מִתְתַּיְהוּ בְּיַוְהָנָן בְּהֵן גְּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאֵי וּבְנֵיו בְּשַׁעֲמֹדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁבִּיחֵם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֲסֵן רְצוּנָה וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבָּת אֶת־רִיבָם הִנֵּת אֶת־דִּינָם נִקְמַתְּ אֶת־נַקְמָתָם מִסְּרַת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעֻטִּים וּמִמְּאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזוּדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ וְלָךְ עֲשִׂית שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂית תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדַבֵּר בִּיתְךָ וּפְנּוּ אֶת־הַיְכָלְךָ וּטְהַרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ וְהַדְּלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וּקְבְּעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלֶיךָ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

וְעַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יְתִבְרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל־חַי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֵד: בְּכַתּוּב וְאַכְלַת וּשְׁבַעְתָּ וּבְרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל־הָאָרֶץ וְעַל־הַמְּזוֹן:

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל־יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁבֵּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית

יְהוָה מְשִׁיחָךָ וְעַל־הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ
 עָלֵינוּ: אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ רַעֲנוּ (בשבת* רוענו) זִוְנָנוּ פְּרָנְסָנוּ
 וּבְלַפְלָנָנוּ וְהִרְוִיחֵנוּ וְהִרְוַח לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה
 מִכָּל צָרוֹתֵינוּ: וְנָא אֲלֹתֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. לֹא
 לַיְדֵי מִתְּנִית בְּשָׂר וָדָם וְלֹא לַיְדֵי הַלְוָאָתָם כִּי אִם
 לַיְדֵיךָ הַמְּלָאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֵבָה שְׁלֹא נִבּוֹשׁ
 וְלֹא נִפְלֵם לְעוֹלָם וָעֶד:

בשבת: רצה והחליצנו יהוה אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי
 השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש
 הוא לפניך. לשבת-בו ולנוח-בו באהבה במצות רצונך.
 ובמצותך הניח לנו יהוה אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה
 ביום מנוחתנו. והראנו יהוה אלהינו בנחמת ציון עירך.
 ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות
 ובעל הנחמות:

בר"ח וביו"ט ובחזה"מ

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו יעלה ויבא. ויגיע ויראה וירצה. וישמע ויפקד
 ויזכר. וזכרנו ופקדוננו. וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן-דוד
 עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך.
 לפליטה לטובה. לחן ולחסד ולרחמים ולחיים טובים ולשלום. ביום
 בר"ח ראש תחדש הנה. בפסח חג המצות הנה. בשבועות חג השבועות הנה.
 בסוכות חג הסוכות הנה. בשמ"ע שמיני עצרת חג הנה. בר"ה הזכרון הנה.
 בשלש רגלים (חזן מחש"מ) ובר"ה ביום טוב מקרא קדש הנה. זכרנו יהוה אלהינו
 בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים: ובדבר ישועה
 ורחמים חוס ורחם עלינו והושיענו פי אליך עינינו. פי אל
 מלך חנון ורחום אתה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקִּדְשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה בִּנְיֵה בְּרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן:

שכח ולא אמר רצה בשבת אפילו בסעודה שלישית אם הוא קודם שקיעת החמה וזכור קודם ברכת הטוב והמטיב
 אומר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁנִּתְּנָן שְׁבִתוֹת לְמַנוּחָה

* וביום טוב

לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבָרִית. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת: ואם טעה ולא אמר יעלה ויבא ביו"ט אומר בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן
 וּלְשִׁמְחָה אֶת־יוֹם חַג (פלוני) הַזֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל
 וְהַזְמִינִים: בר"ה אומר בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזַכְרוֹן אֶת־יוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזְכָּרוֹן: בחוש"מ אומר בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן מוֹעֲדִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶת־יוֹם חַג (פלוני) הַזֶּה: (ואינו חותם) וכן בר"ח אומר בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם שֶׁנָּתַן רְאִשֵׁי חֲדָשִׁים לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל לְזַכְרוֹן: ואינו חותם: ואם חל יו"ט (או ר"ה או ר"ח) בשבת ולא הזכיר לא של
 שבת ולא של יו"ט (או של ר"ה או ר"ח) כוללן יחד ואומר בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ
 הָעוֹלָם שֶׁנָּתַן שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת
 וּלְבָרִית. וְיָמִים טוֹבִים (בחוש"מ ומועדים) לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶת־יוֹם
 חַג (פלוני) הַזֶּה (בר"ה) וְיָמִים טוֹבִים לְזַכְרוֹן אֶת־יוֹם הַזְכָּרוֹן הַזֶּה
 בר"ח וְרְאִשֵׁי חֲדָשִׁים לְזַכְרוֹן). וחתם בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת
 וְיִשְׂרָאֵל. וְהַזְמִינִים: בר"ה וְיָמִים טוֹבִים לְזַכְרוֹן: בר"ח וְרְאִשֵׁי חֲדָשִׁים:

וכל זה כשנוכר קודם שהתחיל ברכת הטוב והמטיב אבל אם נזכר אחר שהתחיל ברכת הטוב והמטיב אפילו לא
 אמר אלא חיבת ברוך בלבד צריך לחזור לראש. בר"ה בשבת ויו"ט של שלש רגלים אבל בחש"מ ור"ח אם לא נזכר
 עד שהתחיל הטוב והמטיב אינו חוזר וכן בסעודה שלישית של שבת ויו"ט וכן בר"ה ביום אבל בליל ר"ה חוזר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם הָאֵל. אֲבִינוּ
 מִלְכֵנוּ. אֲדִירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גֹאֲלֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ
 קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְּטִיב
 לְכָל בְּכָל יוֹם וְיוֹם. הוּא הַיָּטִיב לָנוּ. הוּא מְטִיב לָנוּ.
 הוּא יִיטֵיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ
 לְעַד. לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. וּלְרִנַּת הַצֵּלָה וְהַצְלָחָה.
 בְּרַכָּה וַיִּשׁוּעָה. נַחֲמָה פְּרִנְסָה וּכְלַפְלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים

וְשָׁלוֹם וְכָל־טוֹב וּמְכַל־טוֹב לְעוֹלָם אֵל יִחְסְרֵנוּ:
 הַרְחֵמֵן הוּא יְמַלֹּךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הַרְחֵמֵן הוּא
 יִתְפַּרֵּךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר
 דוֹרִים וַיִּתְפָּאֵר בָּנוּ לְעֵד וּלְנִצָּחַ נִצְחִים וַיִּתְהַדַּר בָּנוּ
 לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכַבּוֹד:
 הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת* מֵעַל צוֹאֲרֵנוּ וְהוּא
 יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה
 מְרַבָּה בְּבֵית זֶה וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֵבְלָנוּ עָלָיו: הַרְחֵמֵן
 הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת־אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וַיְבַשְׂרֵנוּ
 לָנוּ בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת: הַרְחֵמֵן הוּא
 יְבָרֵךְ אֶת־אָבִי מוֹרֵי בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת־אִמִּי מוֹרְתִי
 בְּעֵלֶת הַבַּיִת הַזֶּה אוֹתָם וְאֶת־בֵּיתָם וְאֶת־זֶרְעָם וְאֶת־
 כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ: כְּמוֹ שֶׁבָרַךְ
 אֶת־אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מְכַל כָּל כֵּן
 יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ (בְּנֵי בְרִית) כְּלָנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה
 וְנֹאמַר אָמֵן:

מְפָרוֹם יִלְמְדוּ עָלָיו וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם וְנִשְׂא
 בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְנִמְצָא חֵן וְשִׁכָּל
 טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם: הַרְחֵמֵן לְבֵרִית מִיֵּלָה תִּמְצָא לְקַמֵּן ע' 95.

בַּשַּׁבָּת הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ לְיוֹם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:
 בַּר"ח הַרְחֵמֵן הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
 בַּי"ט הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילָנוּ לְיוֹם שְׁכָלוֹ טוֹב:
 בַּסּוּכּוֹת הַרְחֵמֵן הוּא יִקַּים לָנוּ אֶת־סִפְת דָּוִד הַנּוֹפֵלֶת:

לר"ה

הַרְחֵמֵן, הוּא יַחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

(* לפי מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ צ"ל: עול הגוים.

הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכְּנוּ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבֵּא. מִגְדִּיל
(בשבת ויו"ט ור"ח* מִגְדִּיל) יְשׁוּעוֹת מַלְכוּ וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ
לְדוֹר וּלְדוֹר עַד עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְרֵאוּ אֶת־יְהוָה קְדוֹשׁוֹ בֵּי־אֵין מַחְסוֹר לִירְאוֹ: כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרָעִבוּ וּדְרָשׁוּ יְהוָה לֹא־יִחַסְרוּ כָּל־טוֹב: הוֹדוּ לַיהוָה בֵּי־
טוֹב בֵּי לְעוֹלָם חֶסֶד: פּוֹתַח אֶת־יְדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן:
בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מְבֹטָחוֹ:

ומברך על הכוס

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

נוסח ברכה אחרונה מעין שלש

על תבשיל של ה' מיני דגן ועל היין ועל פירות מז' המינים שהם גפן תאנה ורמון זית ותמרה ואם אכל פירות מז' המינים ומיני מזונות ושתי יין יכול הכל בברכה אחת ויאמר כך על המחיה ועל הכלכלה ועל הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה כו' וחותם ונודה לך על הארץ ועל המחיה ועל פרי הגפן ועל הפירות בא"י על הארץ ועל המחיה ועל פרי הגפן והפירות:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל
הַמַּחֲיָה וְעַל הַכֹּלֵלֶּה | הַגֶּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן | הָעֵץ וְעַל פְּרֵי הָעֵץ
וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל־אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית
וְהַנְּחִלָּתָ לְאֲבוֹתֵינוּ לְאֲכֹל מִפְּרִיהָ וּלְשָׂבֹעַ מִטוֹבָה רַחֵם נָא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל־יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל־צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל־מִזְבְּחֶךָ וְעַל־הַיְכָלְךָ וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר
הַקֹּדֶשׁ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשִׂמְחֵנוּ בָּהּ וּנְבָרְכְךָ
בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ. בשבת ורציה וְהַחֲלִיצֵנוּ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה:
בר"ח ויו"ט* וְזָכְרֵנוּ לְטוֹבָה בְּר"ח בַּיּוֹם רֵאשׁ הַחֲדָשׁ הַזֶּה בְּר"ח בַּיּוֹם הַזֶּה
הַזֶּה בַּסַּפֵּחַ בַּיּוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה בַּשְּׂבֻעוֹת בַּיּוֹם חַג הַשְּׂבֻעוֹת
הַזֶּה בַּסּוּכוֹת בַּיּוֹם חַג הַסּוּכוֹת הַזֶּה בַּשְּׂמֵע"צ בַּיּוֹם שְׁמִינִי עֲצַרְתָּ הַחַג

* ובחול המועד

תר"א (א) תהלים יח נא: (ב) ש"ב כב נא: (ג) תהלים לד י: (ד) שם לד יא: (ה) שם קלו א: (ו) שם קמה טז:
(ז) ירמיה יז ז: